τοις λειπομενοις δια δ φθαρ
ταις ωραις· οταν γαρ ελεγομεν
αυτοις· τοτε δε δηλον οτι αυτοις
και ουκ αρα φομεν και ορθριζομ
ωρα τον θεον· και ουτοι ειρηται δια
τον ιερεμιου φησι μετα θ· δια
τουτο ουκ αν δυνηθητι ειπειν. ο
τι ουδε μη ειδοτα λιθινην μονον αυτο
σοι· οτι δε ουτοις μοχθηροις
μονον αλλα και τοις χρηστοις.
τοτε ουν μοι δοκει και εκ αμαρτανειν
προσεριζειν ημιν. ουδεν μεν ωρο
φητης φησιν· αρα θομεν οι λε
οτι ειδοτες θεον ουδεν ειδ
μεν θοντες δε ουκ ομολογουν·
και μετ αυτον τον δε οι ιερεμιας
τοις αυτοις δι ηνιττετο λεγων.
ο και μη φησι τοις αυτοις·
αρα θομεν αν δριοτερον αν ειρηνην
ωαρ ημιν θεμενοι τον ηνιοχον αυ.
θις θεμενοι και ουκ ομολογουν
θεον· ουδε ωαρι ο αυτος δε τον
ον δηλον ειναι· ουδε ωαρι
μεν ο αυτος δε τον ον δηλον ωστε
μεν ουν σαμοτριοις ομοι
μεν μεν ωρας· ο δε ωαρ ο λεγων
ριος δε ωαιμιος ο τοσουτον μεν ουν η
χαριν δια αμαρτανει· και ωτι
αμ θρωωιμη φυσει ωεωρικας
ομοιος και αυτος ενδεεστερος
φεικας τον ουν τον λαον ουδε ο
ενδον· ενδοθι μοι εκ λομενη τη
σαρκι εγκλεισας εαυταν· ιμαμε
λαμβανει. ιμαμε μη ωεωρικαν
μεν· ινα δε τουτο ουν τρις τον λεγ
ωαρ θενεκεν. και ωεωρικαν μοι
αρκεσει η χαρις μου· η γαρ δυ
μαμις μου. δια δε δικαιοσυνη ενε
ουσα· και τοι γε ο μη ειδως και
χωρις δικαιοσυνης θλιβεται ο μ
και ωτι ο μεν ειδως θλιβεται ο μ
τορ θεον θεων αυτον ελεηρ μεν. αν
δρομεν ουκ ελεθεν ελαδον χρον τον
λεηρυγομενον φαδομενον· δι
αυτου φησι μ αυτοις· ουτω
λεσομεν θεμενοι μ δε· και τοις
ανομενοις δε ζητεωνεστι
αμεναι ζη μ. δι αυτης ο ατεμο
χορημενης λεγει δε τουτο ωοι
ημ ολου. ωσον λεγομενον ωρο θεν
ειδεν ειδεν θαμ· ουτω σε αυ θλι
βεν και οι ωρασμοι και ταυ
σημειωμενα ημιν αμιαρ
τον χρη ωμοιχειν ημιν μεν δε λεγω
ται· και ωτι μεν ωτοις θεμενοις
ουθαδε· τι γαρ ωεωρικαν μεν ωρος
τον ωωον. ουδε γαρ ενομιζετο
γενεμενος ωεωρικαν. ωαρι ελεοι
τη ωφιμιαν αυτου· ει γαρ
μη γενεμενος ωεωρικετο. ουδε μ
τι ο ταχυς ωωτ ωρος τον ενεμ
τοις ωωοις ωαρθον· ουδε γαρ
αρκει μονη η τον χρη ωμενος
γενεσθαι ωροτρεπεται ωρος αρε
την· μη και ο τον φυοντα δε
δεμενον θεον ωτοις τοις ωαρθ

430,6

μοτερον ωροσεκεν η ωλειστη
μενον· δια ο αυτο και τοις ωτε
ρασι δεδοσθαι η μ αρχην δε ενεκεν
τον ωρωτον ωρωτον. οτι η ωτε
ρασχεθεσθαι αυτον η μη χρο
μενον αυτον ωεωρεμενεν· ο ωτερ
ενεμενον ασαρενον τος και ενεμενον.
τη δ εντος η δε μη θεσιν· ς
τι ενεστον αδικον· τι γαρ ουκ ειδε
ενοι ο κοσμος ο και μεν ωαρ αδικον
υποφερομενος και μεν ωαρ φυ
λαττοι εαυτον· τα δε φανερα τε
ρα τον δικαιον η ωροσαρι· δικαιο
τον ωρεμενον και ωριζεται δο
κει· ωτοσον μεν γενεμενον· ο δε
και ουτον ωρεμενον· ο ωτου γε
και τουτον ωρεμενον· και
τον ωρος τη ωτι μωριαν ωτερ
ωδικον ορον· ουδε ουτος ο ωω
φρονιζεται· αλλ ο μεν ζωμενον ενεκεν
αμαρτανει· φονον ωρωτος
αυτος και ενεμον· και τον λυσας
και φονον· τον ωατερα τον μεν ωρω
τον· ουδε γαρ εκεινον· ου
δεν χρον ωολλω ωροσιμενον
τον και ωτον τον ωρεμενον· αν
θρωωος και ο ωτος ωρος ιμενον
αυτον ωτι ωτον τον ωρεμενον· ο
τι δε δικαιον η μ ενεκεν· ωτε
λη. τον δε ενεκεν ουδε· ωτε
λη· τοτε μη ενεκεν· ουδε γαρ
ωτε ωτοις ωτε ωτε· ωτε
ωτε· ωτε· ωτε· ωτε·